

pomogao u iznalaženju rješenja za probleme u skladu sa gore navedenim "donošenjem obavezujućih odluka, kada ocijeni da je to neophodno", o određenim pitanjima, uključujući i (prema tački (c) stava XI.2) "mjere kojima se obezbjeđuje implementacija Mirovnog sporazuma na cijeloj teritoriji Bosne i Hercegovine i njenih entiteta";

Uvjeren u vitalni značaj koji za Bosnu i Hercegovinu ima nastojanje da se ojača i slijedi vladavina zakona kako bi se stvorila osnova za privredni rast i strane investicije;

Uz uvažavanje stava I.2.a Zaključaka donesenih na navedenoj konferenciji u Bonu kojim je potvrđeno "da je nepristrasno i nezavisno pravosuđe" od "suštinskog značaja za vladavinu prava i pomirenje u Bosni i Hercegovini", da proces imenovanja sudija i tužilaca mora biti zasnovan na sposobnostima, da se mora uspostaviti institucija za edukaciju sudija i tužilaca, te da je kontrola pravosudnog sistema element od suštinskog značaja za taj proces;

Pozivajući se na kominike Upravnog odbora Vijeća za implementaciju mira od 28. februara 2002. godine, u kojem Upravni odbor podržava pooštrenu strategiju reforme pravosuđa Nezavisne pravosudne komisije za 2002/03. godinu, kao i uvažavajući, između ostalog, značaj uspostavljanja Visokog sudskog vijeća za BiH i reorganizacije sudova, a što se dalje ponavlja u kominikeu od 7. maja 2002. godine;

Pozdravljajući postizanje sporazuma između entiteta o prenošenju određenih odgovornosti koje se odnose na pravosuđe na nivo Bosne i Hercegovine, kojim se omogućava uspostavljanje jednog Visokog sudskog i tužilačkog vijeća na nivou Bosne i Hercegovine;

Imajući u vidu da je zakon o jednom Visokom sudskom i tužilačkom vijeću na nivou Bosne i Hercegovine stupio na snagu 1. juna 2004. godine i da je neophodno osigurati nesmetanu transformaciju u novoosnovano Vijeće, te također garantovati kontinuiran rad, nastavak članstva, kontinuirano prisustvo međunarodnih članova, geografsku zastupljenost i ravnomjernu nacionalnu zastupljenost i zastupljenost spolova.;

Pozivajući se na raniju Odluku visokog predstavnika od 3. juna 2004. godine o imenovanju članova i savjetnika Visokog sudskog i tužilačkog vijeća Bosne i Hercegovine, objavljenu u "Službenom glasniku BiH", br. 28/04;

Imajući na umu zaključak Visokog sudskog i tužilačkog vijeća donesen na sjednici u februaru 2005. godine da međunarodni članovi Vijeća trebaju i dalje davati značajan doprinos radu Vijeća i da učešće međunarodnih članova izuzetno povoljno djeluje na stvaranje profesionalnog radnog okruženja, naročito u sadašnjem periodu pojačanih aktivnosti vezanih za reforme u pravosuđu u Bosni i Hercegovini;

Konstatirajući preporuku da se poveća broj međunarodnih članova u Visokom sudskom i tužilačkom vijeću, a naročito preporuku predsjednika Visokog sudskog i tužilačkog vijeća Bosne i Hercegovine za imenovanje gđe Lynn Sheehan na mandat u trajanju od 1. februara 2006. do 31. decembra 2007. godine;

Visoki predstavnik donosi slijedeću

ODLUKU

O IMENOVANJU MEĐUNARODNOG ČLANA VISOKOG SUDSKOG I TUŽILAČKOG VIJEĆA BOSNE I HERCEGOVINE

Član 1.

- (1) Imenuje se gđa LYNN SHEEHAN, advokat iz Irske, za međunarodnog člana Visokog sudskog i tužilačkog vijeća Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Vijeće) na mandat u trajanju do 31. decembra 2007. godine.
- (2) Osim dužnosti koje ima kao član Vijeća, gđa Lynn Sheehan će nastaviti da radi kao savjetnik Sekretarijata Vijeća.

Član 2.

Ova Odluka stupa na snagu odmah i objavljuje se u "Službenom glasniku BiH".

Broj 396/06

26. januara 2006. godine
Sarajevo

Visoki predstavnik
Paddy Ashdown, s. r.

71

Koristeći se ovlastima koje su visokom predstavniku date u članku V Aneksa 10 (Sporazum o provedbi civilnog dijela Mirovnog ugovora) Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji za tumačenje gore navedenog Sporazuma o provedbi civilnog dijela Mirovnog ugovora; i posebice uzevši u obzir članak II 1. (d) istog Sporazuma prema kojem visoki predstavnik "pomaže, kada ocijeni da je to neophodno, u rješavanju svih problema koji se pojave u svezi s provedbom civilnog dijela Mirovnog ugovora";

Pozivajući se na stavak XI.2 Zaključaka sa Konferencije za provedbu mira održane u Bonu 9. i 10. prosinca 1997. godine, u kojem je Vijeće za provedbu mira pozdravilo nakanu visokog predstavnika da uporabi svoj konačni autoritet u zemlji u svezi s tumačenjem Sporazuma o provedbi civilnog dijela Mirovnog ugovora, kako bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme u skladu sa gore navedenim "donošenjem obavezujućih odluka, kada ocijeni da je to neophodno", o određenim pitanjima, uključujući i (prema tački (c) stavka XI.2) "mjere kojima se osigurava provedba Mirovnog sporazuma na cijeloj teritoriji Bosne i Hercegovine i njezinih entiteta, kao i nesmetano funkcioniranje zajedničkih institucija";

Uzimajući u obzir tekući proces prenošenja ovlasti visokog predstavnika na domaća tijela koje se odnose na smjenjivanje i provjeru dužnosnika i činjenicu da je do tog prenošenja došlo zbog suštinskog napretka Bosne i Hercegovine ka europskim integracijama, što se vidi iz započinjanja pregovora o stabilizaciji i pridruživanju;

Podsjećajući na zaključke Vijeća za opće poslove i vanjske odnose Vijeća Europske unije u kojem je ono "pozdravilo napredak koji je Bosna i Hercegovina postigla za deset godina od kraja rata, (...) s radošću pozdravilo činjenicu da je napredak koji je Bosna i Hercegovina postigla sada omogućio (Europskom) Povjerenstvu dati preporuku za početak pregovora o Sporazumu o stabilizaciji i pridruživanju" i "ovlastilo Povjerenstvo započeti pregovore u najkraćem roku";

Uvjeren da početak pregovora o Sporazumu o stabilizaciji i pridruživanju označava povijesni prag koji će, kad bude pređen, omogućiti Bosni i Hercegovini da se pridruži zajednici europskih država, kao i pružiti nove instrumente i mehanizme za prevazilaženje zaostala rata;

Podsjećajući u svezi s tim na izvaju Upravnog odbora Vijeća za provedbu mira izdatu u lipnju 2005. godine u kojoj izražava svoju "namjeru nastaviti proces prijenosa nadležnosti na vlasti Bosne i Hercegovine (...). Krajnja točka ovog procesa predstavljat će važan korak u razvitku Bosne i Hercegovine - to će biti trenutak u kojem će Bosna i Hercegovina preuzeti odgovornost za svoju sudbinu u svoje ruke i krenuti naprijed putem koji vodi ka integraciji u Europsku uniju";

Konstatirajući da je Vijeće za provedbu mira, u dodatku Deklaracije sa sastanka održanog u Madridu, 16. prosinca 1998. godine, potvrdilo da se dužnosnicima kojima je od strane visokog predstavnika, kao i Izbornog prizivnog potpovjerenstva i Privremenog izbornog povjerenstva, zabranjeno obnašanje zvaničnih dužnosti može također zabraniti do daljnjeg se kandidirati na izborima i obnašati bilo koju drugu izbornu ili imenovanu dužnost i dužnost u političkim strankama i da se strane koje se ne budu pridržavale

odluka visokog predstavnika mogu suočiti sa posljedicama, uključujući i zabranu kandidiranja u izbornim kampanjama.

Konstatirajući također da je u istom dokumentu Vijeće za provedbu mira konstatiralo da očekuje da se ta zabrana unese u Izborni zakon;

Ukazujući da međunarodne sankcije imaju za posljedicu, prema Izbornom zakonu Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Izborni zakon), zabranu kandidiranja na izborima i obavljanja bilo koje izborne ili imenovane dužnosti;

Imajući na umu da se navedena zabrana, sadržana u čl. 20.9A i 20.9B Izbornog zakona, pokazala, te se i dalje pokazuje ključnom u sprječavanju opstrukcije provedbe Općeg okvirnog sporazuma za mir;

Duboko uvjeren da je zabrana tako velikog obujma bila neophodna kako bi se odgovorilo na izazove koji su stajali pred Bosnom i Hercegovinom u njezinom nastojanju da vrati mir, izgradi institucije, objedini državni identitet, premosti etničke podjele i djeluje u pravcu regionalne integracije, i to sve ubrzanim tempom da bi se prevazišao retrogradni zamah prošlosti ove države, ali podjednako uvjeren da takvu zabranu ubuduće treba izricati odmjereno budući da Bosna i Hercegovina pokazuje sve veću političku zrelost;

Imajući na umu, da sankcije izrečene dužnosnicima temeljem ovlasti koje su Općim okvirnim sporazumom za mir date Privremenom izbornom povjerenstvu, Izbornom prizivnom potpovjerenstvu, IFOR-u i njegovom pravnom sljedniku iz Aneksa IA, visokom predstavniku i Međunarodnoj policijskoj misiji Ujedinjenih naroda, kao i sankcije ugrađene u Izborni zakon, predstavljaju izvanrednu mjeru koja utječe na određena prava osoba koje su u pitanju, i da, budući da je sveobuhvatnog karaktera, ovakva sankcija može biti opravdana samo ako se: (1) smatra privremenim sredstvom, primjenjuje u jednom periodu i važi za jedan period u kojem služi unaprijedjenju legitimnih ciljeva utvrđenih u Općem okvirnom sporazumu za mir i zaključcima; i (2) donosi odmjereno i promišljeno, nakon detaljnog razmatranja svih relevantnih činjenica i faktora;

Podsjećajući da se međunarodna zajednica posljednjih godina postepeno povlači iz izbornog procesa i konstantno prenosi svoje odgovornosti za izborni proces na domaća tijela vlasti i da je taj proces kulminirao potpunim domaćim sastavom Izbornog povjerenstva imenovanim 30. lipnja 2005. godine;

Podsjećajući također da je lokalne izbore 2004. godine organiziralo Izorno povjerenstvo Bosne i Hercegovine i da su financirani isključivo sredstvima tijela Bosne i Hercegovine;

Imajući na umu tekući proces izrade izmjena i dopuna Izbornog zakona Bosne i Hercegovine koji vode Parlamentarna skupština BiH i Izorno povjerenstvo BiH;

I dalje svjestan potrebe da se u odgovarajućoj mjeri uspostavi ravnoteža javnog dobra sa pravima pojedinaca i potrebe da politika ide u korak s promjenama u političkim okolnostima;

Iz prethodno utvrđenih razloga visoki predstavnik ovim donosi slijedeću

ODLUKU

KOJOM SE DONOSI ZAKON O IZMJENAMA I DOPUNAMA IZBORNOG ZAKONA BOSNE I HERCEGOVINE

koji se nalazi u prilogu ove Odluke i čini njen sastavni dio.

Taj Zakon stupa na snagu kao zakon Bosne i Hercegovine kako je predviđeno u njegovom članku 4, na privremenom temelju, sve dok ga Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine ne usvoji u istom obliku, bez izmjena i dopuna i bez dodatnih uvjeta.

Ova Odluka stupa na snagu odmah i odmah se objavljuje u "Službenom glasniku BiH".

Broj 397/06

27. siječnja 2006. godine
Sarajevo

Visoki predstavnik
Paddy Ashdown, v. r.

ZAKON

O IZMJENAMA I DOPUNAMA IZBORNOG ZAKONA BOSNE I HERCEGOVINE

Članak 1.

Članak 20.9A mijenja se i glasi:

"Članak 20.9A

Do 31. prosinca 2007. primjenjivat će se slijedeća isključenja:

- i. Nijedna osoba koja je odlukom visokog predstavnika smijenjena sa javne dužnosti zbog činjenja ili nečinjenja u suprotnosti sa obvezama iz Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini ili u svezi s uvjetima za njegovu provedbu ne može se kandidirati na neposrednim ili posrednim izborima obuhvaćenim ovim zakonom ili obavljati bilo koji mandat koji je dobila na neposrednim ili posrednim izborima obuhvaćenim ovim zakonom, osim ako drugačije ne odredi visoki predstavnik.
- ii. Nijedna osoba koja je temeljem odredbi Glave 14. *Uputstva stranama* koja su donesena temeljem Aneksa IA Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini smijenjena sa komandne odnosno rukovodne ili druge vojne dužnosti zbog angažiranja u aktivnostima koje predstavljaju prijetnju ili opasnost za mirovni proces, ne može se kandidirati na neposrednim ili posrednim izborima obuhvaćenim ovim zakonom ili obavljati bilo koji mandat koji je dobila na neposrednim ili posrednim izborima obuhvaćenim ovim zakonom;
- iii. Nijedna osoba kojoj je Komesar IPTF-a odlukom oduzeo privremene ovlasti ili odbio certifikaciju zbog ometanja provedbe Općeg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, ne može se kandidirati na neposrednim ili posrednim izborima obuhvaćenim ovim zakonom ili obavljati mandat koji je dobila na neposrednim ili posrednim izborima obuhvaćenim ovim zakonom.

Izorno povjerenstvo Bosne i Hercegovine će, nakon što se utvrdi da li je donesena odluka iz stavka 1. ovog članka i da li su ispunjeni uvjeti iz ovog članka, biti zaduženo za provedbu zabrana iz ovog članka."

Članak 2.

Članak 20.9B mijenja se i glasi:

"Članak 20.9B

Do 31. prosinca 2007. godine Izorno povjerenstvo osigurat će da se u zahtjevu za ovjeru bilo koje političke stranke i svoj ostaloj dokumentaciji koja je podnesena sukladno članku 4.3 ovog zakona, te sukladno internim propisima Izbornog povjerenstva, ne navodi osoba iz članka 20.9A.

Ukoliko se u dokumentima iz stavka 1. ovog članka pokaže da osoba iz prve točke stavka 1. članka 20.9A zauzima bilo koji položaj u stranci, Izorno povjerenstvo Bosne i Hercegovine će pravovremeno dobiti potvrdu od međunarodne agencije koja je donijela odluku o tome da li je, odlukom ili na drugi način, izričito utvrđeno da osoba na koju se ta odluka odnosi ima pravo zauzimati položaj u političkoj stranci.

Ukoliko se u dokumentima iz stavka 1. ovog članka pokaže da osoba iz članka 20.9A zauzima središnji položaj u stranci i utvrđeno je da ta osoba nema pravo zauzimati položaj iz stavka 2. ovog članka, ta politička stranka neće ispuniti uvjete za ovjeru."

Članak 3.

Ovaj Zakon se odmah objavljuje u "Službenom glasniku BiH" i stupa na snagu nakon objavljivanja.

Користећи се овлашћењима која су високом представнику дата у члану V Анекса 10. (Споразум о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења горе наведеног Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II 1. (д) истог Споразума према којем високи представник "помаже, када оцијени да је то неопходно, у рјешавању свих проблема који се појаве у вези са имплементацијом цивилног дијела Мировног уговора";

Позивајући се на став XI.2 Закључака Конференције за имплементацију мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Вијеће за имплементацију мира поздравило намјеру високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у вези са тумачењем Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора, како би помогао у изналажењу рјешења за проблеме у складу са горе наведеним "доношењем обавезујућих одлука, када оцијени да је то неопходно", о одређеним питањима, укључујући и (према тачки (ц) става XI.2) "мјере којима се обезбјеђује имплементација Мировног споразума на цијелој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета, као и несметано функционисање заједничких институција";

Узимајући у обзир текући процес преношења власти високог представника на домаће органе које се односе на смјенивање и провјеру званичника и чињеницу да је до тог преношења дошло због суштинског напретка Босне и Херцеговине према европским интеграцијама, што се види из започињања преговора о стабилизацији и придруживању;

Подсјећајући на закључке Савјета за опште послове и спољне односе Савјета Европске уније у којем је он "поздравио напредак који је Босна и Херцеговина постигла за десет година од краја рата, (...) с радошћу поздравио чињеницу да је напредак који је Босна и Херцеговина постигла сада омогућио (Европској) Комисији да да препоруку за почетак преговора о Споразуму о стабилизацији и придруживању" и "овластиво Комисију да започне преговоре у најкраћем року";

Увјерен да почетак преговора о Споразуму о стабилизацији и придруживању означава историјски праг који ће, кад буде пређен, да омогући Босни и Херцеговини да се придружи заједници европских држава, као и да пружи нове инструменте и механизме за превазилажење заосталог наслјеђа рата;

Подсјећајући у вези с тим на изјаву Управног одбора Савјета за имплементацију мира издату у јуну 2005. године у којој изражава своју "намјеру да настави процес преноса надлежности на власти Босне и Херцеговине (...). Крајња тачка овог процеса ће представљати важан корак у развоју Босне и Херцеговине - то ће бити тренутак у којем ће Босна и Херцеговина преузети одговорност за своју судбину у своје руке и кренути напријед путем који води ка интеграцији у Европску унију";

Констатирајући да је Савјет за имплементацију мира, у додатку Декларације са састанка одржаног у Мадриду, 16. децембра 1998. године, потврдио да се функционерима којима је од стране високог представника, као и Изборне апелационе поткомисије и Привремене изборне комисије, забрањено вршење званичних функција може такође забранити да се до даљег кандидују на изборима и да врше било коју другу изборну или именовану функцију и функцију у политичким странкама и да се стране које се не буду придржавале одлука високог представника могу суочити са посљедицама, укључујући и забрану кандидовања у изборним кампањама.

Констатирајући такође да је у истом документу Савјет за имплементацију мира констатовао да очекује да се та забрана унесе у Изборни закон;

Указујући да међународне санкције имају за посљедицу, према Изборном закону Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Изборни закон), забрану кандидовања на изборима и обављања било које изборне или именоване функције;

Имајући на уму да се наведена забрана, садржана у чл. 20.9А и 20.9Б Изборног закона, показала, те се и даље показује кључном у спречавању опструкције провођења Општег оквирног споразума за мир;

Дубоко увијеђен да је забрана тако великог обима била неопходна како би се одговорило на изазове који су стајали пред Босном и Херцеговином у њеном настојању да врати мир, изгради институције, обједини државни идентитет, премости етничке подјеле и дјелује у правцу регионалне интеграције, и то све убрзаним темпом да би се превазишао ретроградни замах прошлости ове државе, али подједнако увјерен да такву забрану убудуће треба изрицати одмјерено будући да Босна и Херцеговина показује све већу политичку зрелост;

Имајући на уму, да санкције изречене функционерима на основу овлашћења која су Општим оквирним споразумом за мир дата Привременој изборној комисији, Изборној апелационој поткомисији, IFOR-у и његовом правном наслједнику из Анекса 1А, високом представнику и Међународној полицијској мисији Уједињених нација, као и санкције уграђене у Изборни закон, представљају ванредну мјеру која утиче на одређена права особа које су у питању, и да, будући да је свеобухватног карактера, оваква санкција може бити оправдана само ако се: (1) сматра привременим средством, примјењује у једном периоду и важи за један период у којем служи унапређењу легитимних циљева утврђених у Општем оквирном споразуму за мир и закључцима; и (2) доноси одмјерено и промишљено, након детаљног разматрања свих релевантних чињеница и фактора;

Подсјећајући да се међународна заједница посљедњих година постепено повлачи из изборног процеса и константно преноси своје одговорности за изборни процес на домаће органе власти и да је тај процес кулминирао потпуним домаћим саставом Изборне комисије именованим 30. јуна 2005. године;

Подсјећајући такође да је локалне изборе 2004. године организовала Изборна комисија Босне и Херцеговине и да су финансирани искључиво средствима органа Босне и Херцеговине;

Имајући на уму текући процес израде измјена и допуна Изборног закона Босне и Херцеговине који воде Парламентарна скупштина БиХ и Изборна комисија БиХ;

И даље свјестан потребе да се у одговарајућој мјери успостави равнотежа јавног добра са правима појединаца и потребе да политика иде у корак са промјенама у политичким околностима;

Из претходно утврђених разлога високи представник овим доноси сљедећу

ОДЛУКУ

КОЈОМ СЕ ДОНОСИ ЗАКОН О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ИЗБОРНОГ ЗАКОНА БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

који се налази у прилогу ове одлуке и чини њен саставни дио.

Тај закон ступа на снагу као закон Босне и Херцеговине како је предвиђено у његовом члану 4, на привременој основи, све док га Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине не усвоји у истом облику, без измјена и допуна и без додатних услова.